Ч. 52 (13.597). Львів, вівторок 27. лютого 1934. Pocztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ренти для українських військових інвалідів.

На днях появиться розпорядок міністра скарбу та суспільної опіки, що управильнює справу рент для інвалідів українців, які від 1. листопада 1918. до 1. червня 1919. боролися в Українській Галицькій Армії. Українські інваліди, які в тих часах у боях потерпіли на здоровлі, можуть тепер старатися, щоби їм признали інвалідську ренту. Інтересовані мають зголошувати свої домагання в однорічному речинці від дати оголошення повищого розпорядку. Зголошень, внесених після одного року, не братимуть під увагу. До полагоди тих подань у першій інстанції покликані скарбові палати, а в другій та останній міністерство скарбу.

Два національні свята в Німеччині.

БЕРЛІН, 25. 2. ПАТ. Уся Німеччина була вчві під знаком двох національних свят, себто жалоби в честь погибших у війні та заприсяження політичних керманичів нац. соц. партії.

Заприсяження відбулося в Берліні й інших більших містах Німеччини, де скликали окр. наради політичних керманичів. Число заприсяжених перевищує міліон осіб. Головно величаво відбулося свято в Мінхені, де мін. Гес, як заступник Гітлера підкреслив вагу присяги, складеної Гітлерові. На закінчення промови Гес відчитав текст присяги: „Присягаю незломну вірність Адольфові Гітлерові, присягаю йому та визначеним ним провідникам безоглядну слухняність".

Друге свято, себто вшанування памяти погибших на війні, відбулося в салі Королевої Опери в Берліні. У святі тому взяв участь през. Гінденбург і канц. Гітлер. Промовляв міністр райхсвери ген. Бльомберг. Він зазначив, що весь німецький нарід без огляду на признання до вини, яке йому накинули, вільний є від відповідальности за вибух світової війни. При кінці свята канцлер Гітлер підніс оклик: „Вояки, мужчини та жінки, наш вічний німецький нарід і його вожд із часів великої війни ген. фельдмаршал Гінденбург хай живе!"

Демонстрації 50.000 безробітних.

Демонстрації безробітних у Гайдпарку в Льондоні відбулися мин. неділі спокійно. Около 1 год. стали звідусіль напливати маси безробітних. Попереду кожного походу їхало кількох полісменів на конях. Опісля ішла оркестра, далі демонстранти з прапорами та транспарентами, співаючи революційні пісні. Кожний похід замикав також відділ кінних полісменів. Усі ті походи розташувалися на великій поляні в Гайдпарку біля 8 трибун, з яких промовляли бесідники.

В промовах зазначували утворення одностайного фронту боротьби між незалежною Лейбур Парті та комуністами. Провідник англійських комуністів Геннігтон заповів, що коли проект про безробіття, над яким радить парлямент, увійде в життя, то злучені організації, які творять фронт боротьби, проголосять страйк або запротестують проти того закону.

Замітне, що всі промови були дуже гострі та не перебирали в висловах проти прем. Мекдональда. В демонстраціях узяло участь около 50.000 осіб, мужчин і жінок.

Черепашиною ходою.

ПАРИЖ, 25. 2. ПАТ. Після затвердження палатою депутованих складу комісії в справі афери Ставіського та в справі паризьких подій з дня 6. лютого ц. р., комісії приступили до вибору президії. Предсідником комісії для справи Ставіського вибрано соціяльного радика Гервіна, а предсідником комісії, яка має розглянути події 6. лютого, вибрано члена республиканської лівиці Бовеля.

Щоби навіть води не пив.

ПАРИЖ, ПАТ. Сл. судця в Байові Д'Іге, який веде справу Ставіського, дістав ост. днями кілька пересторог, м. ін., щоби навіть склянки води не пив поза домом.

Проти кого вестимуть слідство.

ПАРИЖ, ПАТ. У звязку зі заповідженням слідства проти кількох нових осіб, вмішаних в аферу Ставіського „Ле Жур" повідомляє, що ця справа звязана із зізнаннями, які зложив наступно вбитий рад. Пренс перед адміністраційною слідчою комісією. Часопис догадується, що слідство поведено би проти бувш. міністрів Даліміера, Ренольта, Рейнольда та проти прокуратора республики Пресаря.

ВБИВСТВО В АФЕРІ СТАВІСЬКОГО.

ПАРИЖ, 25. 2. ПАТ. Слідство в справі вбивства судді Пренса не дало досі позитивного висліду. Спеціяльно делегований до Діжон комісар поліції повернувся до Парижа і привіз закрівавлений складаний ніж, здогадний знаряд злочину. Лікарі, які оглядали трупа, не погоджуються у своїх поглядах. Одні з них не виключають самогубства. Проти цього здогаду виступають приятелі і родина небіжчика, які кажуть, що Пренса вбили у звязку зі слідством у справі Ставіського.

Радник апеляційного суду Ле Маршанду, товариш судді Пренса, в інтерв'ю з „Журналем" заявив, що зізнання, які Пренс мав зложити в справі Ставіського, є відомі щодо змісту. Переслухання Пренса мало зводитися до відчитання і повторення зізнань, які він зробив перед кількома днями.

ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ПАКТ НЕАГРЕСІЇ.

ВАРШАВА, 25. 2. ПАТ. В суботу відбулася тут виміна ратифікаційних документів польсько-німецької декларації з 26. січня ц. р. З польської сторони доконав виміни міністр закорд. справ Бек, з німецької посол німецький у Варшаві ф. Мольтке. Наслідком виміни ратифікаційних документів умова входить в життя з днем 24. ц. м.

ЗМІНИ В АНГЛІЙСЬКОМУ КАБІНЕТІ?

ЛОНДОН, ПАТ. Появилися вістки про можливість змін в англійському кабінеті. І так теперішній міністр закордонних справ Саймон став би міністром внутрішніх справ, а премієр Мекдональд узяв би для себе теку закордонних справ. До помочі мав би, як і тепер Саймон, мін. Іден. Теперішній міністр внутрішніх справ Гілмор став би міністром війни.

ДИПЛЬОМАТИ НА ПОЇЗДКАХ.

Англійський міністр Іден, відбувши політичні конференції в Берліні, приїхав 24 ц. м. до Риму. На двірці повитали його вищі урядовці міністерства закордонних справ і члени англійської амбасади.

До Відня приїхав у суботу в поворотній дорозі з Будапешту італійський міністр Сувіч. Австрійський канцлер Дольфус відвідав його в італійському посольстві і відбув довшу конференцію. Сувіч поінформував його про свої будапештенські розмови, зазначуючи, що італійський плян не має на меті митної унії, тільки господарську співпрацю між Угорщиною, Австрією та Італією. Вечером Сувіч відїхав до Риму.

ХОЧУТЬ ПОВАЛИТИ ДУМЕРГА.

ПАРИЖ, ПАТ. „Ля Ліберте" твердить, що молоді радикали приготовляють гострий виступ на конгресі радикалів у Клермон-Феран. Хочуть присилувати радикальних міністрів під проводом Еріота виступити з уряду нац. єдности. Колиб це вдалося, Думергів уряд розбився би. Частопис здогадується, що на конгресі побідить думка більшости, яка уповажнила рад. міністрів брати участь у Думерговому уряді.

САМОСУД У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Нічю страйкуючі шофери виконали самосуд над шофером, який почав працю. Страйкарі так тяжко побили його, що мусіли його відвезти до шпиталю. Авто вкинули в ріку Сену.

ШЛЯХ ЧЕРЕЗ ПОЛЬЩУ ВИГІДНІШИЙ.

Московський кореспондент „Фос. Цтг." обговорює гостину мін. Бека в Москві. Досі всякі переговори між СРСР і Німеччиною відбувалися за посередництвом Литви. Тепер нема перешкод, щоби такі переговори відбувалися вигіднішим шляхом, а саме через Польщу.

ГАБІХТА УСУНУТЬ.

ПАРИЖ, ПАТ. Авасів кореспондент повідомляє, що у звязку зі заявою трьох великих держав становище інспектора нац. соц. партії в Австрії захитане. Та булоб передчасно думати, що нац.-соц. партія зречеться діяльности в Австрії. Радше усунуть зі становища інсп. Габіхта, щоби не викликати міжнародніх непорозумінь і не дразнити Італії. Становище інспектора австрійської нац. соц. партії в Німеччині віддали би австрійцеві з роду.

ЗГИНУЛО 6 ЛЕТУНІВ.

По дорозі з з Нюйорку до Вашингтону військовий пільот, що вперше обслуговував почтову комунікацію, впав у море біля Рокавей Пойнт і втонув. Двох його товаришів урятували. Так число військових пільотів, що згинули підчас служби в почтовій комунікації, зросло до 6-ти. Крім того 3 летуни були тяжко ранені, а 7 літаків було знищених. Уряд затривожений тим і розглядає справу, чи не віддати би знову почтову обслугу приватним летунським підприємствам.

САМОГУБСТВО ЖІНКИ ІНЖ. ВАЙСЛЯ.

Інж. Вайсль, як директор пожежної сторожі в Фльорідсдорфі озброїв був членів сторожі та пішов наступом проти урядового війська. На основі присуду наглого суду Вайсля покарали смертю. Перед смертю сказав жінці, щоби виховала дитину в соціялістичному дусі. Дитині тепер 4 місяці. Тепер жінка з жалю за чоловіком покінчила самогубством. Дитину візьме на виховання багата родина одного з членів бувш. соціялістичної партії в Австрії.

СОЦІЯЛІСТИЧНІ ДЕЛЄГАТИ ІДУТЬ ДО ВІДНЯ.

Французький депутований Жан Льонге, заступник предсідника комісії закорд. справ палати, вибирається до Відня з членом англійської палати громад Дальтоном. Зачувати, що й бельгійський посол Брукер іще з одним соц. послом іде до Відня. Льонге їде до Відня за згодою фр. уряду. Він мав нараду з міністром закордонних справ Барту в австрійській справі.

Чи австро-німецький „аншлюс" актуальний?

Після спільної заяви 3-ох великодержав.

Женева, 22. лютого 1934.

Нема вже ніякого сумніву, що плянована скарга австрійського уряду на вмішування Німеччини у внутрішні справи Австрії не буде передана на розгляд Ліґи Націй. Зате можна поважно сумніватися, чи сам уряд Дольфуса щиро бажав би собі бачити нині німецько-австрійський спір перед женевським ареопаґом. Передача цієї справи Лізі Націй не лише загострила би без потреби відносини між двома німецькими республиками, а й між самою Ліґою Націй та Німеччиною. До тогож про однозгідність поглядів держав, заступлених ще в Женеві, на німецько-австрійські відносини нічого і мріяти.

Останні події в межах Австрії виявляють яскраво, які непевні та хиткі сучасні відносини між великими державами в Европі. Про це свідчить навіть сама поверхована однозгідність великих держав в обороні державної „самостійности" Австрії. Сам мировий договір знищив властиво всі економічні і політичні основи державної самостійности Австрії. Світова кріза докінчила те, що розпочала повоєнна політика побідних держав. Кріваві розрухи, що вибухли здавалось так несподівано в Австрії, в дійсності є льоґічним вислідом її цілої повоєнної історії. Колиб Австрія була справді самостійною державою, занепад соціяльної-демократії в ній був би такий-же повільний і постепенний, як у Німеччині, і скінчився би такою самою безкровною ліквідацією. До кривавої розправи прийшло у великій мірі наслідком сподіванок обох груп — і Дольфуса і соціялістів — на допомогу закордону.

Бої на вулицях Відня викликали таке велике міжнародне зацікавлення та занепокоєння саме тому, що Австрія була вже від років побоєвищем впливів та суперечок ріжних держав. Держави, що обстоюють тепер одностайно „самостійність" Австрії, роблять це також з цілком ріжних причин. Коли Анґлія приєднується до демаршу Франція та Італія кермуючись засадничими мотивами та бажаючи бачити спокій на континенті, то мотиви Франції та Італії вже дуже реальні і дуже ріжні. Коли Франція при сучаснім неяснім стані французько-німецьких відносин не бажає збільшення і скріплення Німеччини коштом Австрії, то Італія в засаді противиться поширенню кордонів Німеччини мало не до Адрії.

Розмірна однозгідність Франції та Італії в справі Австрії ще ані трохи не вирівнює їх численних поріжнень в інших питаннях европейської та світової політики. Спільний виступ великих держав у справі Австрії полагоджує цю справу також мало, як і перемога австрійського уряду та Гаймвери над соціяльними демократами. Тверде рішення уряду Дольфуса боронити Австрії перед „аншлюсом" значить по суті не багато більше ніж колишнє рішення уряду Шобера на користь аншлюсу. Уряд Гітлера не має, розуміється, ані наміру ані змоги при даних обставинах перевести в той чи інший спосіб прилучення Австрії до Німеччини. Але це ні трохи не перешкаджає тому, що Австрія може перетворитися у малий Балкан в самім серці Европи, стати відкритою раною, якою буде крівавитись безупинно ціла Европа.

В часі світової кризи нема, очевидно, найменшої змоги зробити з Австрії щось подібне до Швайцарії, а навіть запевнити їй кращі господарські умовини, ніж ті, в яких перебуває Німеччина. Але й прилучення Австрії до Німеччини зовсім не зменшило би кризи, в якій перебуває Німеччина разом з цілим світом. Таким робом питання аншлюсу не є покищо господарським спасенням ні для Німеччини ні для Австрії. Воно гостро актуальне лише через господарську й політичну кризу в самій Европі.

Нема по правді політичних питань, яких не можна булоб розвязати, маючи добру волю. Доказом цього може служити питання данціґського коридору, яке на довший час перестало бути актуальне через німецько-польське порозуміння. Адже нема сумніву, що німецько-польські суперечки, які підчас 10-ти останніх літ були найбільшою загрозою для европейського миру, відійшли на бік, щоби дати місце поважнішим і пильнішим справам.

Отже треба лише пошукати, щоб найти справи поважніші і пильніші ніж справа аншлюсу, який зрештою не рятує ані Німеччини, ані Австрії, ані Европи.

Відповідь „Німецької Дипльоматичної Кореспонденції" на демарш трьох держав висловлює вдоволення Німеччини з того, що ці держави відстоюють незалежність Австрії. Можна думати, що справа аншлюсу є для Німеччини не більш пекуча ніж справа коридору, та що Німеччина при деяких умовинах моглаб разом з іншими державами гарантувати самостійність Австрії так само добре, як і відмовитися на десять літ уживати збройну силу для вирівнання порахунків з Польщею.

Це моглоб статися справді лише при деяких умовинах. Не треба забувати, що Німеччина має тепер вже лише два шляхи для можливого розвитку своїх продукційних сил — на південь через Австрію на Балкан, та на схід через Польщу на землі націй поневолених та безмірно визискуваних Московщиною. Перший з цих шляхів обіцяє розмірно дуже небагато і провадить без сумніву при теперішніх обставинах до можливого збройного конфлікту Німеччини з Італією та Францією; другий шлях відкриває необмежені можливости і провадить до співробітництва з іншими великими державами, які можуть найти вихід зі своєї кризи також лише в цім напрямі.

Міжнародне значіння недавніх подій в Австрії полягає передовсім у тім, що вони схвилювавши цілу Европу показали великим державам, якою непевною є сучасна політична ситуація в Европі та якою пильною є потреба найти негайно вихід з тої ситуації.

М. Данько.

З ПОДОРОЖНІХ ВРАЖІНЬ.

Після митної ревізії. — Дальша розмова. — Розстання.

Кваліфікований робітник із Харкова попав після відбутої ревізії у стан рефлексій. Ділився ними голосно з нами.

— Ось, знаєте, минулого року — казав він поважно — мій „мальчик" забажав їхати до Чех. Виробив собі сам пашпорт і заявив мені, що поїде. Мав 12 років. Я вагався його пускати. Але вкінці рішився І представте собі, що він поїхав сам із Харкова аж до Чехословаччини, в околицю Пардубиць. Віз він зі собою деякі дарунки для родини. На границі, по чеському боці, почали його розпитувати, звідки він їде, куди і за чим. „Мальчик" відповідав. Питали його про голод на Україні. Він заперечив. Казав, що там ніякого голоду нема. Питали, до якої школи він ходить. Казав, що до української. Тоді йому сказали: „Ех, з тебе не буде ні чех, ні українець!" А він, представте собі, відповів: „Але зате напевно буде комуніст". Така розумна і відважна відповідь дитини так їх озлобила, що вони забрали в „мальчика" все, що він мав і так його пустили. Але він свого не подарував і коли вертав, то зголосився за всім. Йому річи віддали.

Тим оповіданням не були ми надто захоплені, але воно було незвичайно вимовною характеристикою батька, що звав себе безпартійним „спецом". У свому захопленні совітським устроєм він почав захвалювати особливо теперішні порядки в Харкові. „Ах, знаєте, що це за „молодчина" цей Постишев — ви собі уявити не можете! Відколи він приїхав, — у Харкові все перевернулося. Все стало справніше. Ось і в нас були непорядки в заводських столовках. А тепер знаєте, все поправилось. Кількох виключили, кількох покарали і машина пішла прегарно.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 27. ЛЮТОГО 1934.

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

З АМЕРИКАНСЬКИХ ВРАЖІНЬ.

СТ. ЛЮІС.

Місто підноситься від берега ріки Міссісіпі. Відти цікавий вид на лінію хмародерів, подібно, як у Ню Йорку й Шікаґо. Великі, деякі величаві будівлі, як новий суд з памятником ґенерала Ґрента, телефонічний будинок, почта, університет, театр Фокса й багато готелів — стоять при американських „Евені", що починаються від надбережжя ріки.

В цьому місті вже не так легко орієнтуватися, як в інших. Хоча вулиці рівні, але в деяких частинах міста йдуть у всяких напрямках. Ці вулиці поназивані не лише числами, але всякими іменами (стейтів, міст і визначних американців). Завдяки вічливости нашого земляка з Лішні к. Дрогобича, д-ра Михайла Клима, о. прот. Павла Корсуновського й таки мого односельчанина, Павла Павликовського, якого я знав ще хлопцем, мені пощастило запізнатися з містом доволі докладно.

Немов на закінченні міста велитенський Форест-парк, що займає 1.300 акрів землі; як звичайно американський парк — гарні травники, мало дерев, гладкі дороги для авт. Ген-би на остатньому рубчику парку стоїть довгий будинок, названий памятником Джеферсона.

Властивий памятник цього президента здвигнений посередині будинку, який у тому місці не має стін. У музею мало памяток, а вже найменше тих, яких тут мало би бути найбільше — індіянських. Зате багатий музей Ліндберґа з його трофеями та зі збіркою всього, що торкається його геройського перелету зі С. Дієґо до Парижа. Недалеко відти таки дотикає парку — університет Вашинґона.

В іншій частині парку симпатична будівля музею мистецтва на піднесеній терасі. Зміж примішених творів мистецтва тільки кілька з них не дозволяє байдужно перейти попри себе. Це два образи Юлія Дюпре „Сінокоси" й „Заблукана корова", Якима Сороллі „Арештантка", Люїджі Люїр „Кінець осени", Карла Ваймара „Індіянський полон" і вже не багато більше. На особливішу увагу заслугує збірка японської, корейської, індійської, перської та африканської кераміки, текстильних і металевих виробів тих народів. Перед музеєм величавий памятник св. Людвика (на коні, з піднесеним хрестом у руці), дарований містові стейтом Люїзіяною з нагоди світової вистави в ст. Люіс (1904). З тераси цього музею гарний вид на решту парку, що йде вниз, якби в яр і на місто, що розложилося півколом на другому березі заглибини.

Майже при купі з цим парком тягнеться звіринний город, один з найкращих у світі, з особливо великою збіркою ріжного живого гадя, малошо не такою, як у Ню Йорку. Всякої краски гадини лежать ліниво на піску, в травах, гріються на скалі чи сплять на деревах, а всі такі грубі й великі, як купа корабельних лин. Щастя, що те все у велитенських скляних шафах. Морські потвори й ріжного роду медведі хлюпалися в холодній воді, а решта чотироногих поселених жила своїм нудним життям вязня. Наш бузьок, якого я лише тут бачив, стояв на одній нозі й дивився на наш новий блискучий автомобіль, а може пізнавав земляка. Малпи мають зовсім гарні світлиці, певно гарніші, як нераз безробітний. Малі ґорилі (такі рідко в неволі) поскакували, оранґутани забавлялися, а шимпанси ладилися на обід і на... бокс. Наслідували зовсім добре боксерів, а билися так сильно, що не помагали їм рукавиці. Від часу до часу валило непритомне одне то друге. „Він" убраний мужеськи, „вона" по жіночому з капелюхом включно. Їли обоє при столі ложками, замість вилок і ножа, хоч дуже радо помагали собі або то пальцями, але цілою рукою, коли доглядач відвернувся. Накінець попили молоком з пляшки. А коли „він" викурив папіросу, сів за фортепян і почав грати. „Вона" — очевидно — не видержала; взялася попід боки і скочила в танець — таки на фортепяні. Відтак обмінялися: „вона" грала, а „він" танцював. На звук музики ґорилі й оранґутани поховалися по кутках свого мешкання.

Недалеко від парку „Опен Ер Театр", театр під голим небом з велитенськими кулісами, найріжнороднішими причандалами та штучним освітленням. Місця для публики зовсім так, як на стадіоні.

Місурський ботанічний город прегарне у держання, як зрештою й кожному іншому місці в Злуч. Державах, а коло нього великий парк „Тавер Ґров". Тут замітна „арена", велитенська кругла будівля, здвигнена на виставу. Арена на рівнині і має дві високі скляні вежі, що служили для світляної реклями. В часі світової виставки тут відбувалися всякого роду дужання. Тепер тут звичайний ревіовий театр.

—o—

Далі оповідав сентиментально про те, якто в капіталістичному світі все треба журитись за завтрішній день. „А тим, представте собі, я спокійний за свою долю і за долю жінки і за долю дитини. Мене не стане — то моїми рідними щиро заопікується держава".

Слухав я цього і в душі сміявся, але не треба йому було відбирати цієї шаленої віри. Також не бажав я входити з ним у потрібну розмову на тему того, із чого Харків перевернувся з приїздом туди Постишева. Я вже був змучений тією розмовою. Старався не говорити. Але зате він став говірливий. Я всеж поставив до нього ще один запит, а саме:

— „Чи у вас за заводі після смерти Скрипника були які арештування?

— Ніяких!

— А чи ви знаєте щонебудь про арешти серед українців у Харкові і чували щонебудь про висилки українців на північ, на Сибір і на примусові роботи?

— Знаю, що в Харкові арештували кількох контрреволюціонерів, які омотали були Скрипника, але про ніякі висилки на примусові роботи, на північ чи на Сибір я не чув і цього там напевно нема.

— А чи знаєте про катастрофу летунів, що летіли у стратосферу? — питався він мене.

— Знаю — кажу — бачив врештою опис катастрофи у „Правді", яку ви мені дали.

Тепер почав він мене випитувати про відносини в Польщі і взагалі у світі. Його цікавив мій погляд на теперішню світову господарську кризу. Мене він авторитетно запевнював, що єдиним ратунком для світу від тієї кризи є совітський устрій. Знаючи, що я українець, заявив протекціонально, що він чував про нашу національну боротьбу в Польщі. При тому був ласкавий висловити погляд, що ми нічого не досягнемо, коли будемо вести боротьбу виключно тільки під національним кутом. Треба базу боротьби поширити і на соціяльну ділянку, а тоді здобутки будуть певні та неминучі.

Всі ті його розумування здивували дуже нашу товаришку. Вона прислухувалась цьому всьому з якимсь напруженим зацікавленням і не скривала свого здивування. Їй пригадались, видно, аналогічні типові комуністичні агітаційні розмови з місцевими комуністами. Переді мною і певно перед нею з'явився в усій своїй скомплікованій „величі" клясичний тип комуністичного агітатора, що подавав себе тут за безпартійного. Тепер стало мені ясно, що всі ті продукти більшовицьких „гараздів", які були в його валізах, він напевно дістав у виді комуністичної виправи на дорогу в пропагандивних цілях.

Нашій спільній дорозі приходив кінець. Ми зближалися до Богуміна. Я лишався в тому самому вагоні, а мої товариші дороги мусіли пересідати. Чех їхав на північ, а принагідна знайома їхала на полудне. Ми розпрощались і побажали собі всього найкращого.

Я лишився сам один у переділі і почав думати над тим, що чув і про що довідався. Тривало це не довго, бо втома робила своє. Я завинувся і старався задрімати.

Вас. Мудрий.

З організаційного руху.

НАРАДА УНДО В ГОРОДЕНЦІ.

Довірочна нарада УНДО відбулася дня 9. лютого ц. р. в Городенці, на яку, не зважаючи на сильну завірюху, явилось около 200 представників з поодиноких громад повіту. Нараду відкрив **д-р Комаринський.** До президії покликано на предс. **о. Пісецького,** на заст. п. **Василя Глуханюка,** сел. з Тишковець, на секретаря **м-ра Луцького.** Після того **пос. Чукур** змалював політичне положення українського народу на всіх землях, зокрема в Польщі, пояснив новий самоврядний закон та виборчий регулямін, що обовязував на Волині. Ухвалено резолюції, якими зібрані на нараді взивають усе українське громадянство Городенщини станути зорганізованими спільними силами до громадських виборів. Короткою підбадьорюючою промовою закінчив **о. Пісецький** цю нараду, після чого присутні відспівали національний гимн.

НАРАДА УНДО В ЯМНИЦІ.

Довірочна нарада УНДО в Ямниці (Станиславівщина) відбулася дня 12. лютого ц. р. Нараду відкрив **д-р Ю. Олесницький,** адвокат зі Станиславова. Після того **пос. Чукур** пояснив новий самоуправний закон та візвав присутніх стати одною лавою до гром. виборів. Ухвалено резолюцію, якою зібрані громадяни Ямниці взивають все українське громадянство Станиславівщини взяти поголовно участь у виборах до громадських рад.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ЧУЖІ СЛОВА В ЕКОНОМІЦІ І НАШІ ЧИТАЧІ.

Недавно дістала редакція „Діла" анонім від одного з читачів з підписом „противник жаргону". Цей анонім повний святого обурення на „Діло" за чужі слова, які часто попадають на його сторінки. В доказ того автор присилає вирізок з поміщеної у „Ділі" промови посла д-ра Загайкевича в соймі, де підкреслює між іншим такі слова як „конфідент" (до речі: від часу політичних процесів дуже відоме у широких масах), „дегресія" („ікс" інтелігентів — мовляв — не вміло авторові пояснити цього слова), тощо. Та найбільше місця невідомий нам автор листа присвячує щотижневому „Ек. Оглядові", якого — як він пише — „особливо не розуміють". Стільки ніби то там находиться незрозумілих слів.

Не перечимо, що в „Ділі" трапляється може забагато чужих слів, які можна без нарушення думки замінити рідними словами. Причина: спішна праця у щоденнику, яка не дозволяє на надто велику докладність.

Спеціяльно щодо „Ек. Огляду", то — як не-журналіст з професії, що працювати мусить у ритм друкарської машини, а як людина більше стороння від буденної редакційної праці, — не можу оправдуватись поспіхом. Зате з повною смілістю заявляю, що є чимало економічних понять, на яких означення у цілому світі прийнялись чужі слова і які здебільша нелегко віддати рідним словом, хіба через описання. Приміром: під поняттям **дефляція** розуміємо не тільки тісноту гроша, наслідком чого по думці квантитативної (кількостевої) теорії вартість гроша зростає, але належать теж туди разом низькі ціни та платні, натиск довгів, тощо. Цілий світ засвоїв собі це слово і багато інших, що стали міжнародньою власністю.

Неслушна теж ваша заява, шановний критику, немов би то у польських газетах усе було ясне. Я нарочно читаю економічні речі у деяких популярних польських газетах (прим. госп. передовиці „Век-у Нов-ого") і находжу там бодай неменше чужих слів, ніж їх уживаю в „Ек. Огляді". Не перечу, що виробити чи краще підшукати свої слова на економічні, зокрема теж торговельні поняття, які віддаємо сьогодні чужими словами — це справа не маловажна. Цією справою займається вже учительський збір нашої „Торговельної Школи" у Львові, до якого і підписаний належить. Стороння поміч очевидно дуже бажана. І коли Ви, шан. критику, найдете підходяще слово, дуже просимо нам про це написати.

В. Несторович.

Польська хроніка.

БОРОТЬБА ЗА АКТИВНІСТЬ ТОРГОВ. БІЛЯНСІВ. — ПОЛЬЩА ТА ІНШІ ДЕРЖАВИ.

До війни багаті держави звичайно не дбали за надвишку вивозу товарів над ввозом. Найчастіше їх торг. біляси були пасивні, зате платничі були активні, бо вони діставали відсотки від позичених іншим державам грошей, дивіденди від заграничних інвестицій, тощо. Тепер усі дбають за те, щоби якнайбільше продати чужинцям і якнайменше в них купити. Це і причина, чому так страшно впали міжнародні торговельні обороти. Польща заключила 10. лютого восьмий з черги договір на основі нової митної тарифи, а саме з **Чехословаччиною.** Переговори тяглись від кінця 1932 року з великими трудношами. В міжчасі ЧСР, яка у вивозі Польщі стояла колись на 2-ому місці, впала до 5 проц. пайки в цьому вивозі. Тепер вірять у Польщі, що ситуація поправиться. Хоча девалюація чеської корони дає змогу чеським промисловцям сильніше суперничати з польським промислом, але також Польща платитиме дешевші митні ставки при ввозі своїх товарів. Очевидно, що на випадок відповідного перерахування (ревальоризації) тих ставок, Польща готова договір зірвати.

Нелегко йде полякам із **Францією.** Цілі місяці вже ведуть обі сторони переговори і досі без успіху. Франція тепер дуже обережна, коли треба признавати якінебудь торговельні привілеї і йде тільки на взаїмні уступки, дбаючи за рівновагу торговельного білянсу. На днях почала вона **митну війну з Англією,** після того, коли остання наложила 20 проц. митного додатку на французькі товари.

За деякий час зачне Польща переговори з **Англією,** яких вислід буде мати велике значіння.

ПРОМ.-ТОРГ. ПАЛАТИ СПЕЦІЯЛІЗУЮТЬСЯ.

Регіональні обставини довели до певного поділу праці Пром.-Торг. Палат. І так спеціяльністю львівської є нафтові справи і торговля сіль.-госп. продуктами, варшавської — металевий промисл, лодзької — бавовняний, бельської — вовняний, краківської — туристика, катовицької — гірництво, сосновецької — гутництво, виленської — морські обороти.

ДНІСТЕР — ТОРГОВЕЛЬНИМ ШЛЯХОМ НА СХІД.

Польські експортери зацікавились тепер плавбою по Дністрі. Йде про те, щоби виєднати в Румунії право перевозити польські товари Дністром і при його гирлі дістати вільну портову смугу. Не користаючи тоді з чужого транзиту, товари з Польщі стали би дешевші, бо перевіз коштував би 30—40 проц. менше. Відповідний був би до того порт у Галичі або Миколаєві, але з уваги на коштовну реґуляцію Дністра, треба би покищо вдоволитись плавбою від Заліщик.

ВВІЗ ЗОЛОТА І СРІБЛА ДО ПОЛЬЩІ.

В 1933 р. привезла Польща необробленого золота і срібла на яких 95 міл. зол., себто на 52 міл. менше ніж у 1932, а вивезла теж менше на 146.5 міл. Нема вже теж стільки покупців на золоті монети, бо привезла їх Польща в 1933 р. всього за 78 міл. (в 1932 за 138 міл.)

Світова хроніка.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ТЕПЕР ЧЕСЬКА КОРОНА?

До девалюації в короні містилось золотої вартости 44.58 міліграмів, тепер усього 37.15 міліграмів. З 1 кг. монетарного золота карбуватимуть 242.26 штук 100-коронових монет, а з 1 кг. чистого золота 269,179 штук таких монет. Зиск з перерахування запасу йде на сплату довгу чеського скарбу в Народнім Банку. Варто завважити, що автор девалюаційного проекту д-р К. Енгліш має стати ґубернатором цього банку.

В. Н-вич.

Як іде позичка „Рідній Школі".

Позичка „Рідній Школі" стає вже дійсністю. Майже всі повітові й судові округи відбули вже районові наради в цій справі. Декуди такі наради назначені на найближчі дні. Чи тому, що на такі наради приходять найсвідоміші громадяни, чи наші народні маси вже так основно зрозуміли велику діяльність „Рідної Школи", — досить, що всюди приймають потребу позички „Рідній Школі" за річ конечну й зовсім природну. Доказом цього можуть бути резолюції прийняті на окружній нараді в Отинії, що відбулася 20. лютого ц. р.

1) „Нинішня районова рідношкільна анкета в Отинії витає заклик Головної Управи „Р. Ш." у справі безпроцентової позички „Рідній Школі" та зобовязується цю позичку сплатити — як святий довг супроти українського народу. — 2) Переведення внутрішньої позички у всіх громадах Отинійщини відбудуться при помочі місцевих Кружків „Р. Ш.", читалень та кооператив, які на місцях уладять подібну нараду, пояснять громадянам своїх сіл значіння позички „Рідній Школі" і з місця ту позичку переведуть". (Замітне, що на тій самій нараді склали учасники „Рідній Школі" ще окремо 10.61 зол.).

Не вижидаючи нарад, деякі громадяни поспішили вже із зголошенням, а то й готівковою вплатою позички. Були це по 24. лютого ц. р. включно: (зі Львова) Концерн „Українська Преса" згол. 1000, впл. 325; Земельний Банк впл. 1.000; „Зоря" — Фабрика хемічних виробів згол. 500; проф. Микола Ластовецький впл. 100; Орест Радловський згол. 100; Володимир Мриглоцький згол. 100, впл. 20; Ясінчук Лев згол. 50, впл. 25; Петро Будз згол. 50 впл. 25; Студентський Кружок „Р. Ш." ім. Петра Могили впл. 50; Іван Ліпинський згол. 50, впл. 10, д-р Осип Назарук згол. 25 впл. 5; впл. 25; Катерина Романович

Теодор Юрків згол. 25 впл. 10; дир. Августин Домбровський згол. 25, впл. 5; дир. Юліян Шедзрович згол. 25; інж. Микола Творидло згол. 25; дир. Іван Мартюк згол. 25; Медична Громада впл. 25; Іван Горук (Брно) згол. 25 впл. 5; Михайло Ліськевич впл. 100; (Сколе) Філія Охорони Воєнних Могил впл. 50; (Пулави) д-р Мирон Лятишевський згол. 25, впл. 5; Володимир Голець впл. 25; (Ремезів) Районова Молочарня згол. 100; (Денисів) о. Филип Свергун згол. 25, впл. 5; (Зборів) Кружок „Р. Ш." впл. 25; (Калуш) д-р Іван Сохацький впл. 25; Осип Мікула впл. 25; (Підлюте) інж. Микола Саєвич впл. 25; (Стрілиська Нові) Союз Українок згол. 25, впл. 10; (Грималів) д-р Михайло Добромиль впл. 50; (на нараді в Углові) зголосили: нач. судя Теофіль Рибачевський 100, о. Олександер Трешневський 25; д-р Іван Козак 25, інж. Лев Дорожинський 25, Драматичний Гурток при Т-ві „Просвіта" 25, Кооперативний Банк Углівщини 25. (з Карова) дир. Теодор Мусій 25, Кооператива 25, Громадяни 25; (Піддубці) громадяни 25, (Вербиця) Кружок „Р. Ш." 25, Громадяни 25, (Губинок) Кооператива 25, Громадяни 25. (Терношин) Громадяни 25, (Василів) Кооператива 25, Громадяни 25, (Корчмин) Громадяни 50, (Корчів) Кооператива 25, Громадяни 25, (Домашів) Громадяни 25. (Немирів) Людмила Лякова впл. 25.

Всі слідуючі списки зголошених і вплачених позичок будуть появлятися правильно в журналі „Рідна Школа".

—o—

НОВИНКИ

— **З комуністичного процесу в Луцьку.** В шестому дні великого комуністичного процесу в Луцьку появився в суді паризький адвокат Поль Вієней, нібито від МОПР-у, що остентаційно витався з обвинуваченими. Зізнавали дальші підсудні, які переважно не признавалися до КПЗУ, зате з виїмком одного заявили, що є членами Сельробу-Єдности. Між ними находиться один абсольвент учительського семинара зі Львова і студент львівського університету. Кількох обвинувачених предсідник трибуналу упімнув, щоби не виголошували агітаційних промов у суді, причім двох видалив зі салі, нащо інші зареагували окликами. Трибунал укарав їх відокремленням на два дні.

— **Розправа проти Цибульського** перед львівським наглим судом починається нині, в понеділок 26. лютого, в год. 9. рано. Не виключене, що з огляду на тенденції, які зміряли до скасування наглого суду взагалі зараз на початку розправи після полагоди формальностей та відчитання акту обвинувачення наглий трибунал признає себе некомпетентним і справу передадуть до переведення звич. процедурі. Та це мало правдоподібне. Колиж оборона поставить таке внесення, його відкинуть із умотивуванням, що щойно після переведення розправи та коли суд зазнайомиться з цілою справою в оконечному рішенні трибунал могтиме заявити, чи треба видати присуд на основі розпорядку про наглі суди чи признати свою некомпетенцію. Колиб так сталося, то наглий суд буде відбуватися в значній частині при зачинених дверях. Білетів на розправу видали небагато. Розправу веде с. о. Мединський при співучасти с. е. Тертіля та Міхале, обвинувачує прокуратор д-р Мостовський, боронять адвокати д-р Балькен-Нойман і д-р Вольфельд.

— **Львівська хроніка.** При вул. Цеховій 11. вломники закралися до хати Г. Бірера та вкрали гардеробу й столове накриття вартости 5.560 зол. В Анни Заяць, Рутовського 12. вкрали гардеробу та біжутерію вартости 1020 зол.— Поліція арештувала Ванду Ваньчик, що на чорній біржі при вул. Рейтана хотіла продати срібні крадені гроші. Золотник Гершдерфер (Ринок 19) зізнав, що то його гроші. Арештовану віддали до розпорядження сл. судді, як співвинну у крадежі грошей у згаданого золотника в сумі 1450 зол. — Поліція стріляла за вломником Волод. Ніколемовичем і придержала його та відібрала крадене білля.

— **Музична нагорода.** В м-стві освіти вручили музичну держ. нагороду 7.000 зол. Петрові Машинському.

— **Напад на банк.** З Фід-ель-Абд повідомляють до Парижа про сміливий бандитський напад на місцевий банк. Двох тубильців увійшло до банку, обезвладнили возного й впали до середини. Директора банку вбили на місці, а тяжко ранений бухгальтер умер за кілька годин. Притім згинув один прохожий, що знайшовся на вулиці, коли бандити, втікаючи з грішми, відстрілювалися людям, що гнали за ними. Бандити пропали без сліду.

СПОРТ.

ҐАКІВКОВИЙ МЕЧ ПОЛЬЩА-НІМЕЧЧИНА,

що мав відбутися в неділю в Криниці, не відбувся з причини відлиги. Колиб потиснув мороз, стріча відбудесь в понеділок в 8. год. рано.

ВІДПЛАТНІ ЗМАГАННЯ.

ПРАГА, 25. II. ПАТ. У відплатних змаганнях мистець світа в ґаківці канадійська дружина Саскатун Квекерс побила минулорічного мистця американську дружину Ренджерс 3:0 (0:0, 2:0, 1:0).

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ДЗВОНИ, ч. 1—2. січень-лютень 1934. Зміст: ... Пачовський: Листвицька битва. Б. Лепкий: ... мойого життя". Ю. С.: Кольомбіна (під ...). ... Костельник: Цар над сонцями. У. Самчук: ... й М.: З відродження катол. думки у світовій ... рі. С. Лицикевич: На українському Парнасі (...городжених книжок: С. Гординського, Б. Кравціва, ... Процишина, Г. Журби і Ст. Левинського). Н. Королева: Спроба оформлення синтези сучасного. В. Кузьмович: Українська державна путь. З преси. Хроніка. ...

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-наук. місячник. 1934. Березень ч. 3. Зміст: Портрет Шевченка роб. М. Гаврилка. Марійка Ч.: 120 л. ... 1934). Степан Смаль-Стоцький: Лихо України — ...редо дум великого її Пророка. Осип Шемлей: ...з! школи й Шевченків „Букварь южно-русскій" (... продукцій). Степан Чарнецький: Памяти Тараса Шевченка, у столавцяті роковини народин (вірш). ...ло Корчинський: 30-ліття Ревізійного Союзу Українських Кооператив. Місяць березень — Шт... Степан Чарнецький: В 70-і роковини заснування театру у Львові, 1864—1934 (5 портр.). М. Бажанський: ...що з антропольогії. А. Андрієнко: Весняні роботи в ...ду (1 обр.). З країни Далай-Лями (1 обр.). Андрій Ластовецький: Як вода витворює електричний струм (... обр.). М. Андрусяк: Початки галицького москвофільства (5 портр.). Євген Малик: Цікаве про тварин... наших жуйних (4 обр.). Володимир Січинський: ...ків (5 обр.). Ярослав Пастернак: Галичина під ...кою займанщиною (2 обр.). Венедикт Спасів: ...го краса та людська ненаситність (2 обр.). Васи... ...нович: Дещо про нашу купецьку мову. Образ ...ге італійського маляра відкрили при допомозі ...нових промінів. Зоряне небо в березні (2 обр.). ...ні дні в місяці березні. Бібліографія. Нові журнали й книжки. — Додатки (всередині, ст. 79 (10) — ...). Освіта й виховання: Ярослав Татомир: Наше ...читання й наші сільські дитячі бібліотеки. Н. Дор...ко: Що повинна прочитати жінка, розумна мати й громадянка. Бібліотечний Порадник ч. 15 (Що ... ...лить?). Історія „Просвіти", ст. 173—178.

ДАЖБОГ, літерат. журнал молодих. Львів, лютень 1934. Ч. 1—2. Зміст: Богдан І. Антонович: ... Чайник. Пізня година. Роман Завадович: Тобі. Улас Самчук: Брат (новеля). Василь Кархут: ... плес. Н. Н.: Гало! Слухайте, тут говорить Москва! ... Ірина Пеленська: Крижанівський шукав себе. Хроніка. Нові книжки. Бібліографія зах.-укр. літератури, ... мистецтва й філософії (січень 1934). Малі спостереження. Дан Антонич: Мішок веселого божка. (Місячна хроніка).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

„Заграва" Український Театр.

Під артистичним проводом В. Блавацького.

Львів.

Саля Театру Ріжнородностей.

Пятниця, 2. III. год. 15·30 „Земля" (Ціни знижені).

Пятниця, 2. III. год. 19·30 „Тарас Бульба", історична песа на 4 дії за Гоголем.

Саля театру „Міньон", вул. Осолінських ч. 10.

Субота, 3. III. „Мужчина з минулим".

Неділя, 4. III. год. 15·30 „Мужчина з минулим".

Неділя, 4. III. год. 19·30 „Змійка".

Понеділок, 5. III. „Будівничий Сольнес".

Вівторок, 6. III. „Гетто".

Білети продає „Союзний Базар", вул. Руська.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 26. II. год. 7·30 веч. „Родина".

Вівторок, 27. II. год. 7·30 веч. „Родина".

Середа, 28. II. год. 7·30 веч. „Родина".

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 26. II. год. 7·30 веч. „Товаріш".

Вівторок, 27. II. год. 7·30 веч. „Товаріш".

Середа, 28. II. год. 7·30 веч. „Товаріщ".

Кіна.

АДРІЯ: „Дзвонар із Нотр Даму".

АПОЛЬО: „Приблуда" (фільма з гуцульського життя).

АТЛЯНТИК: „Парада резервістів".

ВАНДА: „Чоловік малпа".

КАСІНО: „Рандеву в Відні".

КОЛІСЕЙ: „Золоті сильця", ревія „Останній усміх".

КОПЕРНИК: „Гарний є світ" (Моріс Шевальє).

МІРАЖ: „Королівський любко".

МАРУСЕНЬКА: „Гарний є світ" (Моріс Шевальє).

МУЗА: „Наварна пива" (Бастер Кітон).

ПАЛЯС: „Пригода на Лідо".

ПАН: „Роскішна пригода" та ревія.

ПАСАЖ: „Диволгляди", „Фліп і Флап".

ХИМЕРА: „Заборонена мельодія" (Йос. Мойсі).

СТИЛЕВЕ: „Забута мельодія", ревія „Гальо 15-95!"

УТІХА: „Нагана" та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 26. лютого 1934

Відень (506,8) 16.05 Програма для дітей, 17.20 Молоді артисти; **Братислава** (298,8) 16.00 Концерт; **Брно** (325,4) 16.50 Бабусині оповідання, 20.30 Скрипка; **Прага** (470,2) 16.50 Авд. для дітей, 20.30 Тріо, **Париж** (1724) 21.00 Камер. музика; **Білгород** (569,3) 20.45 Спів; **Ковно** (1935) 19.20, 20.30 Спів; **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.00 (музика, спів); **Лянгенберг** (455,9) 14.00, 16.00, 17.15 Музика, спів, 20.10 „Тисяча й одна ніч" симф. суїта Рімського-Корсакова; **Мінхен** (405,4) 15.10 Солісти, 20.00 Веселий вечір; **Мілякер** (522,6) 21.30 Давні пісні; **Бреслав** (315,8) 11.50 Концерт; **Букарешт** (212,6) 20.45 Оп. арії, 21.15 Скрипка. **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.30 Скрипка, 19.30 „Аїда" оп. Верді; **Рим** (420,8) 22.00 Інстр.-вок. концерт.

Вівторок, 27. лютого 1934.

Відень (506,8) 12.00, 22.20 Концерт, 19.30 „Марта" оп. Фльотова; **Братислава** (298,8) 21.00 Симф. концерт; **Кошиці** (269,5) 16.30 Концерт; **Мор. Острава** (259,1) 11.05, 19.20 Концерт, **Прага** (470,2) 10.15 Нім. авд. Опера для дітей, 12.35 Концерт; **Атльона** (531) 20.50, 21.15 Спів; **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Концерт, 17.25 Солісти. **Ляйпціг** (382,2) 20.20 Давні італ. пісні 21.00 Симф. концерт; **Мінхен** (405,4) 13.25 Концерт; **Мілякер** (522,6) 17.30 Надрайнські пісні; **Букарешт** (212,6) 20.20 Пісні; **Стокгольм** (426,1) 20.00 „Богема" оп. Пуччіні; **Будапешт** (549,5) 12.05 Вок. квінтет, 13.30 Військ. музика, 21.10 Циг. музика; **Мілянo** (368,6) 13.00 Квінтет; 20.40 Вок. інстр. концерт; **Рим** (420,8) 20.45 Скрипка, 22.00 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 26. лютого 1934.

7.00—8.00 Ранішня авдиція; 12.05, 12.33 Джез (з грам. плит); 12.30 Метеорольог. вістки; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.55 Сальонова музика з гр. плит; 16.20 Пісні в супр. фортепіяну; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Рецитаь (Цеханський, контрабас); 17.15 фортепіян; 17.50 Стенографія; 18.00 Лекція ...ство; 18.20 Легка музика; 18.40 Історія літератури та критик; 19.05 Театр ...тон; 19.15 Вечірня; 19.25 Вісти; 19.43 Спортові вістки; 19.55 Сільські ...; 20.00 Вибрані думки; 20.02 Музика; 21.30 Городи за шибою; 21.30 Легка музика; 22.00 Легка музика з гр. плит; 22.20, 23.05 Танкова музика.

Вівторок, 27. лютого 1934.

7.00—8.00 Ранішня авдиція; 12.05 Танкова музика з гр. плит; 12.30 Метеорол. вістки; 12.33 Віольончельовий концерт Пабльо Казальс (гр. плити); 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.55 Великі артисти; Сальонова музика; 16.55 Великі артисти в малій пісоньці (гр. плити); 17.20 Скрипка, фортепіян; 17.50 Туристичний бюлетень зал. дирекції, театр. репертуар; 18.20 „Як працюють наші мали"; 18.30 Спів (Ольга Шумська) скрипка; 19.05 Вечірня, гр. плити; 19.25 Актуальний фейлетон; 19.40, 19.43 Спортові вістки; 19.55 Сільські ...; 20.00 Вибрані думки; 20.02 Трансм. з Варшави „Нітуш" оп. Герве, в перерві ок. 21.00 Літ. чвертьгодина: „Баль"; 22.00, 23.05 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10